

РЕШЕНИЕ

№ 7640

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8942** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН. С Решение № 2872, постановено от Софийския районен съд по НАХД № 3621/2022 г., е потвърден Електронен фиш Серия К, №3781192 на СДВР, с който на С. Г. С. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл.21, ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят С., който с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.Г., обжалва същото. С жалбата се иска отмяна на касираното решение, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и отмяна на електронния фиш поради наличие на недостатъчно доказателства за твърдяното в същия фиш нарушение. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща представител. С писмена молба пълномощникът му адв.Г. моли за отмяна на съдебния акт и за присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, в с.з. не изпраща представител. От същия чрез юк.Д. са постъпили писмени бележки, в които ответникът моли касационната жалба да бъде оставена без уважение, като счита същата за неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и

моли същата да бъде отхвърлена, а първоинстанционното решение да бъде потвърдено.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Районният съд правилно и въз основа на събраните и кредитирани по делото доказателства е установил следната фактическа обстановка:

На 11.07.2020 г. в 12:00 ч, в [населено място], по [улица], до [жилищен адрес] с посока на движение от [улица]към [улица], с техническо средство – мобилна система за видеоконтрол „ARH CAM S1” с № 11743с7, е била засечена скорост на движение на МПС – „Субару Форестер 2.0 ГЛ” с рег. [рег.номер на МПС] от 79 км/ч, при разрешена такава в населено място от 50 км/ч, т.е. превишение на скоростта от 29 км/ч. Регистриран собственик на лекия автомобил е С. Г. С..

Въз основа на тези данни СДВР е издала обжалвания ЕФ срещу С., с който последният е санкциониран с налагане на глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Фишът бил връчен на нарушителя на 24.06.2021 г.

В производството пред СРС са изисквани и приложени справки от Българския институт по метрология - Удостоверение за одобрен тип на стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения "ARH CAM S1“ №11743с7 със срок на валидност 07.09.2027 г. От протокол за извършена последваща проверка Съдът е установил, че на системата е била извършена последваща проверка и към датата на нарушението същата е била технически годна.

За да потвърди обжалвания ЕФ, районният съд е приел, че нарушението, извършено от С., е доказано по безспорен начин, в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя, и правилно е приложен материалният закон.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш, който подлежи на съдебен контрол на основание чл.189, ал.8 ЗДвП.

Първоинстанционният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото.

Приетата по делото разпечатка от паметта на техническото средство (радар) за посочената дата доказва шофирането с превишена скорост по категоричен начин. Доколкото в него изрично е отразена не само датата, а и часът на установеното нарушение, нарушението е безспорно установено. Касационният съд намира, че нарушението е по констатирано по начин, предвиден в закона.

Правилен е изводът на СРС, че при издаване на електронния фиш не са допуснати нарушения. Нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП сочи, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган, на нарушителя се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението,

регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш.

В конкретния случай касаторът изобщо не е оспорил пред СРС нито посоченото място на нарушението, нито предвидената максимална скорост за движение от 79 км/ч, въведено за населено място от 50 км/ч според чл.21 ЗДвП.

СРС е анализирал не само приложените доказателства, но и относимите правни разпоредби, като е отговорил на всеки един довод в жалбата и най-вече е отчел, че условията и реда за ползване на средството за измерване, представляващо автоматизирана техническо средство и система за контрол на правилата за движение по пътищата, са уредени в Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена на основание законовата делегация на чл.165, ал.3 ЗДвП. Техническото средство, с което е засната скоростта на движение на автомобила, е от утвърден тип, преминало е последваща техническа проверка от компетентен орган, което се установява от протокола за проверката му от м.октомври 2020 г. и удостоверението за одобрен тип, което пък води до извод, че АТСС е отговаряло на изискванията на чл.4, ал.1 и 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. и ЕФ отговаря на изискванията по чл.3 от Наредбата. СРС е анализирал отбелязването в Протокола за използване на АТСС, отчел е, че измерването е извършено в стационарен режим, според изискванията на чл.9, ал.2 от Наредбата и за извършеното измерване е съставен протокол в съответствие с изискванията на чл.10, ал.1 от Наредбата и приложението, попълнен с необходимите реквизити и на тази плоскост е приел за неоснователни възраженията на жабоподателя за недопустимост на събраните доказателства посредством преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства, а измерването с техническото средство е извършено при спазване на процесуалните изисквания и резултатът от същото представлява допустимо доказателство.

Не може да бъде споделено оплакването на касатора, че решението е постановено в нарушение на процесуалния закон, доколкото представеният протокол за използване на автоматизирано техническо средство е без дата на проверка, дата на приемане и четлив подпис на длъжностното лице, извършило проверката. Протокол за извършена проверка на АТСС, приложен по делото, категорично опровергава тези твърдения. Налице е и представена пред първоинстанционния съд нарочна Заповед на Министъра на вътрешните работи № 8121-з-931/30.08.2016 г., която утвърждава съставянето на подобни фишове по образец, което е белег за изрично представена компетентност на длъжностни лица за това. Допълнително доказателство в подкрепа на това е Протокол

№ 60-С-ИСИС/01.10.2019 г. на Българския институт по метеорология относно горепосочената АТСС, заснела нарушението. Издаването на електронния фиш въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Мястото на нарушението е в достатъчна степен индивидуализирано, тъй като в ЕФ не се говори общо за [улица], а за точно място на констатацията за превишена скорост на автомобила. В тази връзка са събрани безспорни писмени доказателства.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, то законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора и му е наложена санкция в предвидения от закона размер по чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП - глоба в размер на 100 лв. за превишаване от 21 до 30 km/h.

Определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва ограниченията на скоростта, независимо дали ще е поставен под угрозата да бъде видеозаснет или не. С наложената глоба се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС в градски условия.

Като е достигнал до този извод в посока потвърждаване на Електронния фиш, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да се присъди претендираното от него юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който сочи, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което ответникът чрез юк.Д. е представила писмени бележки. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагащото се възнаграждение на СДВР следва да бъде определено в размер на 80 лв. за касационното производство.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2872, постановено от Софийския районен съд по НАХД № 3621/2022 г.

ОСЪЖДА С. Г. С. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :

